

Investigating the Effectiveness of Emmons' Gratitude Education on Students' Psychological Capital and Emotional Independence

Azam Dadi^{1*}, Hassan Azargoon 2

1- *MSc , Department of Psychology, Payame Noor University, Semnan, Iran.

2- Assistant Professor , Department of Psychology , Payame Noor University(PNU), P.OBox, 19395-4697 Tehran.Iran

Abstract

The purpose of this research was to investigate the effect of gratitude training on the psychological capital and emotional independence of adolescents. 40 high school students from Birjand city were selected using the available sampling method. The current research was a quasi experimental research with a control and an experimental group, which was conducted using Luthans Psychological Capital Questionnaire (PCQ24) and Stenberg and Silverberg's Emotional Independence (1986). The gratitude educational package used in this research was taken from Ghamarani (2009), which was aligned with the purpose of the present research. The experimental group received the educational package of Emmons' gratitude for 9 sessions and the control group did not receive any training. The research data was analyzed using the analysis of variance (ANOVA) explanation in SPSS software the results showed that after adjusting the pretest, the mean scores difference in psychological capital and emotional independence in the control and experimental groups was significant ($p<0.05$). The experimental group experienced more independence and higher psychological capital after receiving the educational package of gratitude It can be stated that the formation and expansion of a positive emotions such as gratitude can help the formation and development of other positive emotions and structures such as psychological capital and emotional independence in teenagers. Educating on gratitude is effective in increasing positive emotions.

Key words: Gratitude, Psychological Capital, Emotional Independence, Teenagers

OPEN ACCESS **Research Article**

Correspondence Dadi . A
azamdadi.naghme@gmail.com

Received: May 17, 2022

Accepted: Augu 4, 2023

Published: Autumn 2023

Citation: Dadi, A. (2023). Investigating the Effectiveness of Emmons' Gratitude Education on Students' Psychological Capital and Emotional Independence . Journal of Psycho Research and Educational Studies, 1(3): 1-14

بررسی اثر بخشی آموزش قدردانی ایمونز بر سرمایه روانشناختی و استقلال عاطفی دانشآموزان

اعظم دادی^{۱*}، حسن آذرگون^۲

۱- کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، سمنان، ایران

۲- استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران ایران

چکیده

هدف از تحقیق حاضر بررسی اثربخشی آموزش قدردانی بر سرمایه روانشناختی و استقلال عاطفی نوجوانان بود. با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس ۴۰ نفر از دانش آموزان مقطع دبیرستان دوره دوم از شهر بیرون جند انتخاب شدند. تحقیق حاضر از نوع تحقیقات نیمه آزمایشی با گروه کنترل و آزمایش بود که با استفاده از پرسشنامه سرمایه روانشناختی لوتابز (۲۰۰۷) و استقلال عاطفی استنبرگ و سیلوربرگ انجام شد. بسته آموزشی قدردانی در این پژوهش برگرفته از مطالعات قمرانی (۱۳۸۹) بود که با هدف پژوهش حاضر همسو شد. گروه آزمایش بسته آموزشی قدردانی ایمونز را به مدت ۹ جلسه دریافت کردند ولی گروه کنترل آموزشی دریافت نکردند. داده‌های پژوهش با استفاده از آزمون تحلیل واریانس در نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل گردید. تحلیل یافته‌های به دست آمده نشان داد پس از تعديل پیش‌آزمون، تفاوت میانگین نمرات سرمایه روانشناختی و استقلال عاطفی در گروه کنترل و آزمایش معنادار بود ($p < 0.05$) استناد: دادی، اعظم (۱۴۰۲). بررسی اثر بخشی قدردانی ایمونز بر سرمایه روانشناختی و استقلال عاطفی دانش آموزان . فصلنامه روان پژوهی و مطالعات علوم رفتاری، ۱(۳).

بالاتر و استقلال بیشتری را تجربه نمودند. شکل‌گیری و گسترش یکی از هیجانات مثبت همانند قدردانی می‌تواند به شکل‌گیری و توسعه دیگر هیجانات و سازه‌های مثبت مانند سرمایه روانشناختی و استقلال عاطفی در نوجوانان کمک نماید. آموزش قدردانی بر افزایش هیجانات مثبت تاثیرگذار است.

دسترسی آزاد
مقاله علمی پژوهشی

نویسنده مسئول*: اعظم دادی

azamdadi.naghme@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۲/۲۷

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۵/۱۳

تاریخ انتشار: پاییز ۱۴۰۲

استناد: دادی، اعظم (۱۴۰۲). بررسی اثر بخشی قدردانی ایمونز

بر سرمایه روانشناختی و استقلال عاطفی دانش آموزان .

واژگان کلیدی: قدردانی، سرمایه روانشناختی، استقلال عاطفی، نوجوانان.

مقدمه و بیان مسئله

در پژوهش حاضر به بررسی رابطه مولفه هایی از روانشناسی مثبت نگر با سازه قدردانی پرداخته شد. یکی از مولفه های روانشناسی مثبت گرآ، سرمايه روانشناختی است. باور شخص به استعدادهای خود برای حصول موفقیت، ممارست و پشتکار در پیگیری اهداف، تفسیر استناد مثبت در مورد خویش و البته مقاومت در برابر مشکلات، سرمايه روانشناختی نامیده می شود. سرمايه روانشناختی منجر به استقبال از چالش ها، برانگیختگی بیشتر، دید بلندمدت و استفاده بهینه از منابع می شود که به بیان بهادری خسروشاهی، هاشمی نصرت آباد و باباپور (۱۳۹۱) بر روی کارایی انسان موثر است. در واقع لوتنز و یوسف (۲۰۰۷) بر این باورند که سرمايه های روانشناختی با تکیه بر متغیرهای روانشناختی مثبت گرایی همچون: خودکارآمدی، تاب آوری، امید و خوشبینی منجر به ارتقای سرمايه انسانی (دانش و مهارت های افراد) و سرمايه اجتماعی (شبکه روابط میان آنها) می شود. آنها بیان نمودند که بین امید کارآفرینان و رضایت از کسب و کارشان، همچنین میان سطح امید و عملکرد کارکنان سازمانها رابطه معنادار مثبتی وجود دارد. مطالعات نشان می دهد که چهار مولفه سرمايه روانشناختی (امیدواری، تاب آوری، خودکارآمدی و خوشبینی) به طور مثبت و معناداری با انگیزه پیشرفت در ارتباط بودند و همچنین سرمايه روانشناختی با وساطت انگیزه پیشرفت بر خلاقيت اثر مثبت غير مستقيم دارد (ایرجی راد ۱۳۹۶). همچنین سرمايه روانشناختی و سرمايه اجتماعی بر بهزيستي و عملکرد دانشجويان می تواند فراهم کننده زمينه لازم برای طراحی و اجرای برنامه های مداخله ای برای ارتقای رفتارهای سالم در دانشجويان باشد (اميني ۱۳۹۹). طبق نتایج پژوهش موسوی مقدم و همکاران (۱۴۰۰) بین سرمايه روانشناختی و بهزيستي روانشناختی از طريق معنويت، رابطه مثبت و معناداري وجود دارد. بهعلاوه علیزاده و همکاران (۱۴۰۱) نشان دادند که بین سرمايه روانشناختی و ذهن آگاهی رابطه مثبت و معنی دار ($p < 0.001$) برقرار است. سرمايه روانشناختی نيز در پيشبياني عملکرد خانواده نقش مثبت و معناداري دارد (شريف پور شيرازی ۱۴۰۱) و به طور مثبت پيشبييني کننده رضایت زناشویي است (آبداري ۱۴۰۲). از سویي دیگر بین سرمايه روانشناختی و بهزيستي ذهنی با تعهد سازمانی معلمان رابطه معملي دار وجود دارد (نادری ۱۴۰۲).

موضوع دیگری که توجه روانشناسان را به خود جلب می کند دوره نوجوانی و بررسی آن است. در تمام مراحل رشد انسان، مهمترین و حساس ترین دوره نوجوانی است، اين دوره رشدی دوره بحرانی زندگی فرد است. با توجه به تحقيقات پيشين در خصوص تاثير آموزش قدردانی بر بهبود كيفيت زندگي، بررسی آموزش قدردانی بر حيطه استقلال به عنوان يكی از شش حيطه كيفيت زندگي فردي قابل تأمل خواهد بود. در حقيقت، استقلال بيانگر فرآيندي است که فرد با چشم پوشی از وابستگی خویش به والدينش تلاش می کند تا ادارکي واقعي تر از والدين خود و نقش های خود در يابد (بيز و گوسسنز ۱۹۹۹، ريان و لينچ ۱۹۸۹). احساس استقلال عاطفي و به دنبال آن عدم وابستگي مطالبي است که در اين دوره تحولی رشد مطرح است. استقلال عاطفي، تغيير در سبک و ميزان روابط والد-فرزندي و نيز تغيير در درك نوجوان را باعث می شود. از اين رو با افزایش سطح استقلال عاطفي، وابستگي فرد به والدين کم می گردد. به اعتقاد گاربر و ليتل (۲۰۰۱) زمانی نوجوان به استقلال عاطفي دست می يابد که وابستگي خود به پدر و مادر را کم کرده و خود را برای پذيرفتن مسئوليت جديد آماده کند. در واقع خصيصه هایي از قبيل استقلال، خوشبیني، كنترل دروني، خود مختاری بالاتر، ديدگاه مثبت به خویش، همدى با ديگر اعضای جامعه، توان تنظيم مسئوليت روزمره و تعهد به کار، ارتباط مثبت و سازنده با ديگران (اعم از خانواده، دوستان و جامعه) به انسان کمک می کند تا بتواند به درستي موقعیت و شرایط استرس زا و بحرانی را پشت سر بگذارد (جوادي و پرو ۱۳۸۷). همچنین نشان داده است که بین دو متغير استقلال عاطفي و عملکرد تحصيلي رابطه و همبستگي مستقيم و معنادار آماري ($p < 0.05$) وجود دارد (ابوی مهریزی ۱۳۹۹). در بررسی ديگری نيز میان استقلال عاطفي و بهزيستي روانشناختي نوجوانان رابطه مثبت و معنی داري پيشبياني شد (طائری ۱۴۰۰).

به علاوه استقلال عاطفی در پیش‌بینی خوش‌بینی، خودکارآمدی عمومی و سبک دلستگی ایمن و رضایت از زندگی از برازنده‌گی مطلوبی برخوردار است (مرادی ۱۴۰۰). نتایج فلاح‌زاده روش و همکاران (۱۴۰۱) نشان داد که بین استقلال عاطفی با اضطراب کرونا رابطه‌ی معناداری وجود ندارد. لیکن از سویی دیگر احساس امنیت، تجربه‌های مشترک و هدیه دادن به صورت مستقیم، استقلال عاطفی را پیش‌بینی می‌نمایند (دریانورد ۱۴۰۱).

به جهت ارتقا سرمایه‌های روانشنختی و زیرمولفه‌های آن و همچنین بهبود استقلال عاطفی تاکنون از روش‌های گوناگونی مانند: آموزش مثبت‌اندیشی، روانشناسی مثبت‌نگر، درمان شناختی مبتنی بر ذهن‌آگاهی، درمان مبتنی بر افسردگی و سرمایه‌های روانشنختی استفاده شده است.

از آنجایی‌که سازه قدردانی به عنوان جوهره‌ی اصلی روانشناسی مثبت‌گرا مطرح می‌شود (اسنایدر و لوپز ۲۰۰۷؛ ایمونز ۲۰۰۸)، بررسی اثربخشی این سازه بر سایر سازه‌های مذکور مورد توجه قرار می‌گیرد. ایمونز (۲۰۰۴) قدرشناسی را چنین تعریف می‌کند: قدردانی حالت، طرز نگاه و دیدگاه، فضیلت، ویژگی شخصیتی یا سبک مقابله‌ای می‌باشد. از این رو مطالعات نشان می‌دهد افراد قدردان، افرادی پذیرا و گرم هستند که دارای ویژگی‌های مثبت بیشترند. بایستی اذعان نمود که احساسات و انگیزه‌های وابسته به قدردانی تحت اجراء به وجود نمی‌آیند ولی این امکان وجود دارد تا با آموزش آگاهانه به آن دست یافت. در واقع قدردانی به عنوان یک مولفه هیجانی مثبت کمک می‌کند تا فرد در زمان دریافت یک منفعت، حس ارزشمندی داشته باشد و همچنین عموماً دارای این ادراک است که این منفعت ناشی از نیت‌های خوب فرد مقابل است. قدردانی به عنوان خلقی پایدار، منجر به تاثیرات درازمدت و ظرفی در ناخودآگاه فرد است. قدردانی یک مکانیسم میانجی است که دریافت لطفی را با جبران لطفی دیگر مرتبط می‌نماید. قدردانی با بیان احساس‌های مثبت متقابل، منجر به توسعه افکار مثبت، بهبود کیفیت زندگی و سلامت روان افراد می‌شود (فردیکسون ۲۰۰۴؛ آذرگون و همکاران ۱۳۹۷). همچنین می‌توان تاثیر سازه قدردانی را بر روی ایجاد و حفظ ارتباطات مشاهده کرد. بررسی‌ها و پژوهش‌های انجام شده بر روی این مفهوم، رابطه قدردانی با مفاهیم بسیاری را نشان می‌دهد که در ادامه چند نمونه ذکر می‌گردد: امید، خوش‌بینی، رضایت از زندگی (مک‌کالوک، ایمونز و تسانگ ۲۰۰۲؛ فروه و همکاران ۱۴۰۹)، خلاقیت و بهزیستی (ایمونز و مک‌کالوک ۲۰۰۳)، روابط متقابل و مناسب (مک‌کالوک و همکاران ۲۰۰۲)، بهبود دوستی و توسعه‌ی روابط اجتماعی مؤثر (کشاورز ۱۳۹۰)، شادکامی، پذیرش خود (عطاری ۱۳۹۹).

مروری بر تحقیقات نشان داد که تاثیر آموزش قدردانی بر سازه‌های متفاوت در پژوهش‌های گوناگون بررسی شده است، برای مثال در سال ۱۳۸۹ قمرانی پژوهشی با عنوان "اثربخشی آموزشی قدردانی بر امید، تاب‌آوری، خوش‌بینی و شادکامی نوجوانان شاهد و ایثارگر و نوجوانان غیرشاهد و ایثارگر" انجام داد که رابطه مثبت و معنادار میان قدردانی و آموزش آن با مولفه‌های نام برده را نشان داد. به نقل از مطالعات قمرانی (۱۳۹۶)، از بررسی‌های انجام شده توسط وود و همکاران در سال ۲۰۱۰ چنین دریافت می‌شود که با استفاده و بهره‌گیری از مداخله‌های مبنی بر قدردانی، عملکردهای مثبت افراد افزایش می‌یابد و نیز بر روی اینها موثر است. آن‌ها در این مطالعه با موضوع "اثربخشی آموزش مبتنی بر قدردانی بر معنای زندگی مادران کودکان ناشنوا" دریافت کردند که قدردانی بر وجود معنا و یافتن معنا در زندگی این دسته از مادران مؤثر است و رابطه معناداری میان آنها وجود دارد. مطالعه دیگری توسط آذرگون و همکاران در سال ۱۳۹۷ با عنوان "اثربخشی آموزش قدردانی ایمونز بر کیفیت زندگی و سلامت روان" انجام شد که نشان دادند آموزش قدردانی با افزایش ویژگی‌های مثبت در زوجین؛ جهت‌گیری کلی مثبت، فرایندهای شناختی مثبت و کارکرد عاطفی مثبت را در زوجین افزایش می‌دهد و کیفیت زندگی و سلامت روان را بهبود می‌بخشد. در همان سال طی مطالعه‌ای دیگر اثر سازه قدردانی را بر شادی و امید به زندگی زوجین بررسی نمودند. در سال ۱۳۹۸، فرزادی و همکاران رابطه این سازه با بهزیستی ادراک شده در مدرسه با میانجی‌گری نیازهای روانشنختی و رفتار اجتماعی در دانش‌آموزان را بررسی نمودند که نتایجشان رابطه مستقیم معنادار قدردانی با شایستگی، وابستگی، رفتار اجتماعی و بهزیستی ادراک شده را نشان می‌دهد.

همچنین مهدوی نیا و همکاران نشان دادند که آموزش قدردانی و تکریم بر بالا بردن مهارت‌های اجتماعی و ایفای موثرتر نقش در نوجوانان شهر اهواز تاثیر معناداری دارد (۱۴۰۱). تحقیقات دیگر بیان می‌کند که قدردانی و شادکامی با بهزیستی روانشناختی با توجه به نقش میانجی‌گری امید به زندگی رابطه معناداری دارد (یوسفی ۱۴۰۱). بر اساس یافته‌ها، انعطاف‌پذیری توسط صفات قدردانی و خوشبینی با نقش واسطه‌ای قدردانی نسبت به خدا پیش‌بینی می‌شود (نجاریان ۲۰۲۱) و بین بخشش و قدردانی ارتباط مثبت مشاهده گردید (طهماسبی‌پور ۱۴۰۲). علی‌رغم اثرات و تاثیرگذاری قدردانی، آنچه در مورد پژوهش‌های مطرح شده قابل اهمیت بوده، این است که این پژوهش‌ها عموماً در جامعه متفاوت با پژوهش کنونی انجام شده و مرتبط با سرمایه‌های روانشناختی و استقلال عاطفی دانش آموزان نوجوان نمی‌باشد. با توجه به آنچه در سطور قبل بیان شد و همچنین بررسی پیشینه پژوهش نشان داد، بررسی‌هایی که تاکنون انجام شده از لحاظ جامعه آماری و روش و ابعاد پژوهش با مطالعه پیش‌رو متفاوت بوده و به طور کامل اهداف این پژوهش را در بر نمی‌گیرد، بنابراین با توجه به خلاصه پژوهشی موجود، این مطالعه با هدف بررسی تاثیر قدردانی بر سرمایه‌های روانشناختی و استقلال عاطفی دانش آموزان انجام گرفت. طبق نظریه گسترش وساخت هیجانات مثبت فردیکسون، رشد هیجانات و فاکتورهای متفاوت منجر به تقویت و شدت همیگر می‌شود و به عباراتی در نتیجه آن هم‌افزایی رخ می‌دهد و رشد و ارتقا سازه قدردانی زمینه رشد دیگر سازه‌ها و هیجانات را فراهم می‌کند. بنابراین با درنظر گرفتن نتایج مشابه قدردانی، سرمایه روانشناختی و استقلال عاطفی بر کیفیت زندگی، ارتقاء رضایت از زندگی و نهایتاً بهزیستی، این پژوهش به دنبال بررسی فرضیه زیر بود:

آموزش قدردانی بر ارتقاء سطح سرمایه روانشناختی و استقلال عاطفی موثر است و آن‌ها را تقویت می‌کند.

روش اجرای پژوهش

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی بسته آموزشی ایمونز بر سرمایه روانشناختی و استقلال نوجوانان انجام شد از این جهت سنجش و بررسی این پژوهش ایجاب نمود تا از روش نیمه‌آزمایشی با گروه آزمایش و گروه کنترل استفاده شود که در این طرح هر دو گروه کنترل و گواه مورد اندازه‌گیری قرار گرفتند. برای یکی از گروه‌ها بسته آموزشی قدردانی ایمونز ارائه گردید و به گروه دیگر آموزش خاصی داده نشد. جامعه آماری در این مطالعه تعداد ۴۰ نفر از نوجوانان محصل دختر و پسر در سنین ۱۵-۱۸ سال و شاغل به تحصیل در مقطع دبیرستان- دوره دوم شهر بیرون از سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۹ انتخاب شدند. این مطالعه، زیرمجموعه‌ی تحقیقات شبه‌آزمایشی قرار می‌گیرد بنابراین حداقل نمونه مورد نیاز برای گروه آزمایش و گروه کنترل، ۱۵ نفر می‌باشد. علیرغم اینکه ۱۵ نفر برای هر گروه حد کفایت مطالعه است اما به جهت ارتقا دقت نمونه‌گیری برای هر یک از گروه‌ها ۲۰ نفر انتخاب شدند. پس از انجام مداخله مذکور، آزمونهای مربوطه (پس‌آزمون) از هر دو گروه گرفته شد. بنابراین آزمون در هر دو گروه مذکور در دو زمان، اندازه‌گیری و با کمک نرم‌افزار SPSS تحلیل شد. به منظور ورود به پژوهش مدل‌ظرف ملاکهایی مانند: اشتغال به تحصیل داشتن، پایه تحصیلی مرتبط، ایرانی بودن، عدم وجود بیماری‌های روانی، عدم مصرف دخانیات، علاقه‌مند به حضور در جلسات، تکمیل پرسشنامه در دو مرحله آزمون در نظر گرفته شد. همچنین دلایل خروج افراد جامعه از پژوهش بدین شرح می‌باشد: مبتلا شدن به بیماری جسمی یا روانی، عدم حضور در جلسات، عدم تکمیل پرسشنامه‌های مذکور در دو مرحله آزمون. در این پژوهش، با توجه به اهداف آن از پرسشنامه‌های زیر و بسته آموزش قدردانی ایمونز برای سنجش آزمودنی‌ها در پیش‌آزمون و پس‌آزمون استفاده شده است که در ادامه معرفی می‌شوند:

● پرسشنامه سرمایه روانشناختی لوتانز و همکاران^۱ ۲۰۰۷

^۱ Luthans Psychological Capital Questionnaire (PCQ24)

پرسشنامه سرمایه روانشناختی در سال ۲۰۰۷ توسط لوتنز و اولیو ابداع شد. این پرسشنامه ۲۴ سؤالی و دارای چهار مقیاس خودکارآمدی، امیدواری، تاب‌آوری (انعطاف‌پذیری) و خوشبینی می‌باشد. هر خرد مقیاس نیز از شش گویه تشکیل شده است و هر کدام نیز از طیف لیکرت شش نقطه‌ای نمره‌گذاری می‌شوند (از کاملاً مخالفم تا کاملاً موافقم). برای محاسبه نمره این مقیاس بایستی ابتدا برای هر خرد مقیاس نمره را محاسبه کرد و پس از آن با جمع نمرات جامعه می‌توان به نمره کل سرمایه روانشناختی دست یافت. روایی این پرسشنامه نیز تایید شده است. در بررسی که توسط صرامی و همکاران (۱۳۹۳) انجام شد، اعتبار پرسشنامه برای ایران نیز تایید گردید. ضربی آلفای کرونباخ این پرسشنامه در بررسی بهادری خسروشاهی و همکاران (۱۳۹۱) معادل ۰,۸۵ و در پژوهش دیانت نسب و همکاران (۱۳۹۳) معادل ۰,۷۱ به دست آمد. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ ۰,۸۵ بدست آمد.

● پرسشنامه استقلال عاطفی استنبرگ و سیلوربرگ^۱، ۱۹۸۶

مقیاس استقلال عاطفی به منظور سنجش مقدار استقلال عاطفی استفاده می‌شود. مقیاس پرسشنامه استقلال عاطفی توسط استنبرگ و سیلوربرگ طراحی شد. در این مقیاس چهار عامل بررسی می‌گردد که مشتمل بر دو عامل عاطفی و هیجانی (فردیت و عدم وابستگی) و نیز دو عامل شناختی (پدر و مادر غیر ایده‌آل و شناخت والدین به عنوان اشخاص معمولی) می‌باشد. این پرسشنامه شامل ۱۳ سوال چهار نمره‌ای از طیف لیکرت چهار نقطه‌ای کاملاً مخالفم=۱ تا کاملاً موافقم=۴ می‌باشد. سامانی (۱۳۸۱) بیان نمود که عامل چهارم یعنی درک والدین به عنوان افراد عادی، به علت تغییرات تدریجی، محققان و پژوهشگران کمتر به آن توجه می‌کنند. از این‌رو است که در پژوهش حاضر از فرم سه عاملی استقلال عاطفی استفاده می‌شود. همچنین وی نشان داد که این پرسشنامه برای استفاده در ایران نیز مناسب است و ضربی پایایی آن ۰,۷۰ می‌باشد و ضربی پایایی آن ۰,۷۰ می‌باشد. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ ۰,۷۲ بدست آمد.

● پرسشنامه قدردانی مک کالوک و همکاران^۲، ۲۰۰۲

پرسشنامه قدردانی توسط مک کالوک و همکاران در سال ۲۰۰۲ ایجاد شد. تا به حال معتبرترین ابزار سنجش قدردانی این پرسشنامه می‌باشد که فرم ۶ گویه‌ای آن، تفاوت‌هایی که افراد در خصیصه قدردانی با همدیگر دارند را می‌سنجد و می‌تواند به درک و شناخت ما نسبت به تاثیر قدردانی روی بهزیستی کمک کند. این مقیاس تفاوت‌های میان فردی را در تمایل به قدردانی به وسیله ۶ ماده و با درجه بندی لیکرت ۵ نقطه با نمره گذاری به ترتیب ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶ (به هیچ وجه در مورد من صادق نیست تا کاملاً در مورد من درست است) مورد سنجش قرار می‌دهد. همچنین این پرسشنامه دارای نمره کل می‌باشد و از میان شش گویه، دو گویه به صورت معکوس و وارونه نمره گذاری می‌شوند. این مقیاس نوعی مقیاس خود گزارشی است که صفت قدردانی را می‌سنجد. آقابابایی (۱۳۸۹) طبق بررسی‌های انجام شده توسط محققان متعدد، ضربی آلفای کرونباخ پرسشنامه قدردانی (GQ-6) را از دامنه ۰,۷۵ تا ۰,۸۲ بیان کرد که این مقدار با توجه به تعداد کم عبارات پرسشنامه رضایت‌بخش می‌باشد. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ ۰,۷۶ بدست آمد.

● بسته آموزشی قدردانی

برای آموزش اثربخشی از بسته آموزش قدردانی ایمونز قدردانی در این پژوهش برگرفته از مطالعات قمرانی (۱۳۸۹) بود که با هدف پژوهش حاضر همسو شد. گروه آزمایش بسته آموزشی قدردانی به روش ایمونز را به مدت ۹ جلسه دریافت کردند. مطالب بیان شده بسته آموزشی ایمونز در جدول ۱ ارایه شده است.

¹ Emotional Autonomy Scale Questionnaire; Stenberg and Silverbergs (EAS)

² Gratitude Questionnaire Six-Item Form(GQ-6)

در این مطالعه پس از تقسیم تصادفی آزمودنی‌ها در دو گروه آزمایش و کنترل؛ ابتدا پرسشنامه‌های سرمایه‌های روانشناختی، استقلال عاطفی در مرحله پیش‌آزمون بر روی هر دو گروه شرکت‌کننده اجرا گردید، در مرحله بعد یک گروه (گروه آزمایش) تحت جلسات آموزش قدردانی قرار گرفتند و در نهایت مجدداً پرسشنامه‌های مذکور در مرحله پس‌آزمون بر روی هر دو گروه اجرا گردید. پس از آن با استفاده از تحلیل واریانس به تجزیه و تحلیل داده‌ها با نرم‌افزار SPSS پرداخته شد.

جدول ۱: جلسات آموزش بسته آموزشی قدردانی

جلسات	مطالب بیان شده
اول	آشنایی با چهار چوب جلسات، اهداف، تعاریف و اهمیت قدردانی
دوم	آموزش حیطه‌های گوناگون قدردانی که عبارتند از: قدردانی نسبت به خود، والدین، خداوند، طبیعت و دیگران. همچنین معرفی خصوصیات افراد قدردان
سوم	آموزش روش‌های مختلف قدرشناسی به شرکت‌کنندگان که اکنون به طور خلاصه بیان می‌شود: قدردانی کلامی، احساسی، عملی، مقطوعی و پیوسته. استفاده از این روش‌ها در زندگی و ارتباطات
چهارم	ایجاد اشتیاق در اعضا بدین منظور که خود را بیشتر شناخته و توجه کنند که آیا فردی قدردان هستند یا خیر
پنجم	به آزمودنی‌ها روش نوشتن نامه قدردانی به کسانی که نقش مهمی در زندگی آن‌ها دارند، آموزش داده می‌شود
ششم	از ایشان خواسته می‌شود تا نامه‌هایی که نوشته‌اند را بخوانند و حس خویش را بیان کنند.
هفتم	روش ثبت اتفاقات روزانه مبنی بر برکت و نیز قدردانی از این امور به شرکت‌کنندگان آموزش داده شد.
هشتم	از آزمودنی‌ها خواسته می‌شود تا تجربه و حس خود را نسبت به یادداشت اتفاقات نیک بیان کنند.
نهم	جمع‌بندی و بیان راهکارهایی به منظور حفظ آموزش‌ها و استفاده از آن‌ها طوری که به شخصیت قدردان دست یابند.

در انتها داده‌ها با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس و با استفاده از نرم‌افزار SPSS مورد تحلیل آماری قرار گرفت.

یافته‌ها

نتایج حاصل از مشخصات سن در گروه کنترل نشان می‌دهد که بیشتر پاسخ دهنده‌گان آن ۱۶ ساله با حدود ۵۰ درصد و کمتر از همه سن ۱۸ سال با ۱۵ درصد بودند. در گروه آزمایش بررسی‌ها نشان می‌دهد که بیشتر پاسخ دهنده‌گان ۱۷ سال با حدود ۴۰ درصد و کمتر از همه سن ۱۸ سال با ۲۵ درصد بودند. همچنین نتایج حاصل از مشخصات جنسیت در دو گروه کنترل و آزمایش نشان داد که تعداد دختران و پسران در گروه کنترل با یکدیگر برابر است و در گروه آزمایش بیشتر پاسخ دهنده‌گان دختر با فراوانی ۵۵ درصد بودند. به نتایج ارایه شده در جدول ۲ توجه نمایید.

جدول ۲: میانگین و انحراف استاندارد سرمایه روانشناختی و استقلال عاطفی گروه‌های مورد بررسی

گروه آزمایش		پیش آزمون		گروه آزمایش		پس آزمون		گروه کنترل		پس آزمون		گروه کنترل		پس آزمون	
انحراف استاندارد	میانگین	پرسشنامه													
۸,۰۵۶	۹۶,۷۰	۷,۲۹۲	۱۰۱,۷۰	۱۵,۴۶۶	۹۱,۶۵	۱۴,۵۶۷	۹۲,۲۵	PCQ							
۴,۰۱۲	۳۱,۹۰	۴,۴۴۷	۳۶,۱۰	۵,۴۳۴	۳۱,۵۰	۵,۰۰۹	۳۲,۸۰	EAS							

با استفاده از جدول ۲ مشاهده شد که میانگین سرمایه روانشناختی و استقلال عاطفی در گروه کنترل در پیش آزمون به ترتیب برابر با ۹۱,۶۵ و ۳۱,۵۰ و در پس آزمون به ترتیب برابر با ۹۲,۲۵ و ۳۲,۸۰ می باشد، میانگین سرمایه روانشناختی و استقلال عاطفی در گروه آزمایش در پیش آزمون به ترتیب برابر با ۹۶,۶۰ و ۳۱,۹۰ و در پس آزمون به ترتیب برابر با ۱۰۱,۷۰ و ۳۶,۱۰ می باشد.

در اجرای این آزمون مشاهده شد؛ در اجرای یکی از پرسشنامه‌ها مقدار p-value در آزمون لوین کمتر از سطح معنی داری ۰،۰۵ شد که به معنای نابرابری واریانس این دو نمونه بود و به ازای دو پرسشنامه دیگر در آزمون لوین مشاهده گردید مقدار p-value بیشتر از سطح معنی داری ۰،۰۵ است و این بدان معنی است که واریانس این دو نمونه برابر شده است (تایید فرض H_0)، جدول ۳ را مشاهده نمایند.

جدول ۳- آزمون t گروه های مستقل - داده های پس آزمون گروه کنترل و گروه آزمایش

آزمون لوین	F	سطح معنی داری	گروه آزمایش (پس آزمون) و گروه کنترل (پس آزمون)							
			خطای استاندارد	میانگین دو گروه						
۰,۰۰	۲۸	-۴,۵۳۴	-۳,۲۳۸	-۸,۴۶۲	-۵,۸۵۰	۱,۲۹۰	۰,۳۱۱	۱,۰۵۴	برابری واریانس	پرسشنامه GQ6
۰,۰۰	۳۵,۹۱۱	-۴,۵۳۴	-۳,۲۳۳	-۸,۴۶۷	-۵,۸۵۰	۱,۲۹۰			نابرابری واریانس	
۰,۰۱۲	۲۸	-۲,۰۵۴	-۲,۰۷۶	-۱۶,۸۲۴	-۹,۴۵۰	۳,۶۴۳	۰,۰۲۰	۵,۹۰۹	برابری واریانس	پرسشنامه PCQ
۰,۰۱۵	۲۷,۹۵۹	-۲,۰۵۴	-۱,۹۸۸	-۱۶,۹۱۲	-۹,۴۵۰	۳,۶۴۳			نابرابری واریانس	
۰,۰۴۵	۲۸	-۲,۰۱۲	-۰,۰۷۷	-۶,۰۵۲۳	-۳,۳۰۰	۱,۰۹۲	۰,۳۰۹	۱,۰۶۲	برابری واریانس	پرسشنامه EAS
۰,۰۴۵	۳۶,۲۵۳	-۲,۰۱۲	-۰,۰۷۲	-۶,۰۵۲۸	-۳,۳۰۰	۱,۰۹۲			نابرابری واریانس	

به این ترتیب برای پرسشنامه سرمایه‌های روانشناختی PCQ نتایج ردیف نابرابری واریانس در جدول ۳ معتبر است و برای دو پرسشنامه دیگر (قدردانی- استقلال عاطفی استنبرگ سیلوربرگ) نتایج ارائه شده در ردیف برابری واریانس معتبر است. با دقت به نتایج ستون سطح معنی‌داری دوسویه و مقدار آماره t در جدول ۳ اثبات می‌شود که تفاوت معنی‌داری بین میانگین نتایج پرسشنامه‌ها با آموزش قدردانی و بدون آموزش قدردانی وجود دارد و فرض صفر (برابری میانگین نتایج برای پرسشنامه‌ها) رد می‌شود. به علاوه، گروه اول، گروه کنترل و گروه دوم، گروه آزمایش در نظر گرفته شده بود که با توجه به مقدارهای منفی ستون "تفاوت بین میانگین دو گروه" تایید شد که میانگین گروه آزمایش بهتر از میانگین گروه کنترل است و بنابراین اثر بخشی آموزش قدردانی بر سرمایه‌های روانشناختی، استقلال عاطفی تأیید گردید.

آزمون تحلیل واریانس که توسط فیشر مطرح شد یکی از تکنیک‌های کاربردی در تحقیقات علوم رفتاری است. با اجرای تحلیل واریانس روی داده‌های پژوهش در نرم‌افزار SPSS جدول ۴ و ۵ را خواهیم داشت که با کمک آن تاثیر آموزش قدردانی بر دو مولفه مذکور و به عبارتی دو فرضیه مطرح شده را بررسی می‌کنیم.

جدول ۴- نتایج آزمون تحلیل واریانس- سرمایه روانشناختی

ردیف	شاخص‌های آماری	مقدار آماره F	سطح معنی‌داری دوسویه	درجه آزادی کل
۱	سرمایه روانشناختی (پس آزمون - گروه کنترل و گروه آزمایش)	۶,۷۳۱	۰,۰۱۳	۳۹
۲	سرمایه روانشناختی (پیش آزمون - گروه کنترل و گروه آزمایش)	۱,۵۶۹	۰,۲۱۸	۳۹

طبق جدول ۳ ردیف دوم از پرسشنامه‌ها واضح است که مطابق سطح معنی‌داری آزمون لوین فرض نابرابری واریانس‌ها معتبر است. بنابراین با مقدار آماره تی به دست آمده ($-2,594$) و سطح معنی‌داری $0,15$ مشخص می‌گردد که تفاوت معنی‌داری بین نتایج گروه کنترل و گروه آزمایش وجود دارد که با توجه به منفی بودن مقدار ستون چهارم یعنی ستون تفاوت بین میانگین دو گروه ($-9,450$ ، این فرضیه تایید می‌شود که میانگین گروه آزمایش از میانگین گروه کنترل بهتر است. بنابراین اثر بخشی آموزش قدردانی بر سطح سرمایه‌های روانشناختی نوجوانان ۱۶ تا ۱۸ سال تایید می‌گردد. برای بررسی اثر بخشی بسته آموزشی قدردانی ایمونز از تحلیل واریانس استفاده شد. با توجه به نتایج حاصله بیان می‌شود که آموزش قدردانی بر سرمایه روانشناختی نوجوانان موثر است (جدول ۴).

جدول ۵- نتایج آزمون تحلیل واریانس- استقلال عاطفی

ردیف	شاخص‌های آماری	مقدار آماره F	سطح معنی‌داری دوسویه	درجه آزادی کل
۱	استقلال عاطفی (پس آزمون - گروه کنترل و گروه آزمایش)	۴,۲۹۷	۰,۰۴۵	۳۹
۲	استقلال عاطفی (پیش آزمون - گروه کنترل و گروه آزمایش)	۰,۰۷۰	۰,۷۹۳	۳۹

طبق جدول ۳ ردیف سوم از پرسشنامه‌ها واضح است که مطابق سطح معنی‌داری آزمون لوین فرض برای روان‌پژوهی واریانس‌ها معتبر است. بنابراین با مقدار آماره تی به دست آمده (۲,۰۷۳) و سطح معنی‌داری ۰,۰۴۵ مشخص می‌گردد که تفاوت معنی‌داری بین نتایج گروه کنترل و گروه آزمایش وجود دارد که با توجه به منفی بودن مقدار ستون چهارم یعنی ستون تفاوت بین میانگین دو گروه (۳,۳۰)، این فرضیه تایید می‌شود که میانگین گروه آزمایش از میانگین گروه کنترل بهتر است. بنابراین اثربخشی آموزش قدردانی بر سطح استقلال عاطفی نوجوانان ۱۶ تا ۱۸ سال تایید می‌گردد. برای بررسی اثربخشی بسته آموزشی قدردانی ایمونز از تحلیل واریانس استفاده شد. با توجه به نتایج حاصله بیان می‌شود که آموزش قدردانی بر استقلال عاطفی نوجوان موثر است (جدول ۵).

بحث و نتیجه گیری

پژوهش کنونی به منظور بررسی اثربخشی آموزش قدردانی ایمونز بر سرمایه روانشناختی و استقلال عاطفی نوجوانان شهر بیرون از در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۹ انجام شد. نخستین نتیجه پژوهش حاضر حاکی از تاثیر آموزش قدردانی بر سرمایه روانشناختی نوجوانان بود. نتایج حاصله از دیگر پژوهش‌ها از جمله پژوهش (سوری و حسنی راد ۲۰۱۱؛ قدمی و خلعتبری ۲۰۱۴؛ تورن ۲۰۱۵) به نقل از خادمی و کلدخادی (۱۳۹۴)، برناردو و همکاران (۲۰۲۱) و پژوهش زارعی (۱۴۰۱)، همچنین سایر پژوهش‌هایی در زمینه اثربخشی آموزش قدردانی مانند بررسی واتکینز و همکاران (۲۰۱۵) با محور آموزش قدردانی و تاثیر آن روی بهزیستی روانشناختی که توانستند رابطه‌ای معنادار بین این دو مؤلفه بیابندو آن‌ها دریافتند قدرشناختی قابلیت دسترسی به خاطرات مثبت را افزایش می‌دهد. همچنین پژوهش برناردو در همان سال مبنی بر تأثیر قدردانی در مراقبت‌های تسکینی مؤثر و علاوه بر این، یکمانی در ۲۰۱۵ نشان داد که شکرگزاری و قدردانی منجر به بهبود سطح کیفیت زندگی برای همگان می‌گردد که نتایج آنها با اثربازی آموزش قدردانی، همسو می‌باشد. همچنین با پژوهش مروج (۱۴۰۰) ناهمسو بود.

دومین نتیجه پژوهش تاثیر آموزش قدردانی بر استقلال عاطفی نوجوان بود. اهمیت بررسی استقلال عاطفی از آن جهت است که به عنوان یکی از پدیده‌های تحولی تأثیر زیادی بر نحوه سازگاری نوجوان دارد (سامانی و رضویه ۱۳۸۶). نتیجه به دست آمده با نتایج حاصل شده از سایر پژوهش‌ها از جمله پژوهش مرتضوی و همکاران (۱۴۰۰) مؤید اثر منفی محیط نامناسب زندگی نوجوان بر سطح استقلال و شادکامی او است که روانشناختی مثبت‌نگر می‌تواند کمک کننده باشد و پژوهش گاربر و لیتل (۲۰۰۱)، روابط افسردگی مادر، اختلال عملکرد خانواده، استقلال عاطفی و سازگاری نوجوانان را بررسی کردند. نتایج آنها نشان داد که افسردگی مادر رابطه معناداری با استقلال عاطفی و سازگاری نوجوانان دارد که به لحظ امکان ارتقا سطح استقلال عاطفی نوجوان همسو بودند.

با توجه به تحقیقات پیشین و همچنین با استناد به نظریه ساخت-گسترش فردریکسون مبنی بر رابطه قدردانی با حس مثبت نشان داده شد که، حس مثبت موجب توسعه فکر می‌شود و به نوعی خود مانع در برابر عوامل استرس زا می‌گردد رشد هیجانات و فاکتورهای متفاوت منجر به تقویت و شدت هم‌دیگر می‌شود و به عبارتی در نتیجه آن هم‌افزایی رخ می‌دهد و رشد و ارتقا سازه قدردانی زمینه رشد دیگر سازه‌ها و هیجانات را فراهم می‌کند. بنابراین با در نظر گرفتن نتایج مشابه به دست آمده و همسو با دیگر تحقیقات مربوط به اثرات سازه‌های نام برده می‌توان گفت قدردانی، سرمایه روانشناختی و استقلال عاطفی بر کیفیت زندگی و ارتقا رضایت از زندگی و نهایتاً بهزیستی روانی نقشی تاثیرگذار دارند. لذا آموزش قدردانی و افزایش این جوهره اصلی روانشناختی مثبت‌گرا در وجود اشخاص منجر به هم‌افزایی دو عامل دیگر می‌شود و آن‌ها را نیز تقویت می‌کند. نتایج حاصله نشان داد که برنامه آموزشی قدردانی ایمونز می‌تواند سرمایه روانشناختی و استقلال عاطفی نوجوانان را ارتقا دهد. به دیگر سخن آموزش قدردانی می‌تواند با سلامتی، شادکامی، رضایت از زندگی، ارتباطات صحیح، بهزیستی و... رابطه مثبت داشته باشد.

مطالعه حاضر همچون سایر پژوهش‌ها با محدودیت‌هایی مواجه بود که می‌توان به تعدادی از متغیرها مانند فاکتورهای محیطی، شخصیتی و خانوادگی نمونه‌ها اشاره نمود که قابل کنترل نیست. همچنین این پژوهش تنها بر روی نوجوانان عادی صورت گرفت که پیشنهاد می‌شود این بسته را در اختیار مراکز آموزشی دیگر نظری مرآکز آموزشی مختص نوجوانان کم‌برخوردار نیز قرار داد. دامنه سنی شرکت‌کنندگان محدود به دوره نوجوانی بود که پیشنهاد می‌شود که بنابر موضوع بسط و تعمیم‌پذیری، دیگر پژوهشگران نیز به منظور حصول نتایجی دقیق‌تر، تحقیقات را بر روی جمعیت‌های مختلف با دامنه سنی‌های دیگر انجام دهند.

سپاسگزاری

از تمام دانش آموزانی که در انجام این مطالعه همکاری نمودند تشکر و قدردانی به عمل می‌آید.

موازین اخلاقی

ملحوظات اخلاقی در پژوهش حاضر شامل نداشتند بار مالی و قانونی، عدم تضاد مفاهیم با مبانی دینی، بی‌نام بودن پرسشنامه‌ها، حق انصراف در هر مرحله از پژوهش در هر دو گروه آزمایش و گواه، حضور آگاهانه شرکت‌کنندگان در جلسات و نیز حفظ اطلاعات محترمانه نوجوانان بود.

مشارکت نویسنده‌گان

این مقاله براساس یافته‌های مستخرج از پایان‌نامه کارشناسی ارشد اعظم دادی تحت راهنمایی دکتر حسن آذرگون انجام شده است.

تعارض منافع

بنا بر اظهار نویسنده‌گان، این مقاله تعارض منافع ندارد.

منابع

آبداری نقی، فاطمه، تولائی، مهدی، شریفی اردانی، علیرضا. (۱۴۰۲). تبیین رضایت زناشویی براساس سرمایه فرهنگی با توجه به نقش واسطه‌ای سرمایه اجتماعی و سرمایه روانشناختی در بین معلمان شهر یزد. *فصل نامه پژوهش‌های کاربردی روانشناختی*، شماره ۳، دوره ۱۴: صفحات ۱۲۱-۱۴۲.

آذرگون، حسن، کجبا، محمدباقر، قمرانی، امیر (۱۳۹۷) اثر بخشی آموزش قدردانی ایمونز بر کیفیت زندگی و سلامت روان، *تحقیقات علوم رفتاری*، شماره ۱، دوره ۱۶: صفحات ۳۹-۴۶.

آذرگون، حسن، کجبا، محمدباقر، قمرانی، امیر. (۱۳۹۷) بررسی اثر بخشی آموزش قدردانی ایمونز بر شادی و امید به زندگی زوجین، خانواده پژوهی، سال ۱۴، شماره ۵۳، صفحات ۲۳-۳۷.

آقابابایی، ناصر. (۱۳۸۹) نقش احساس قدردانی در رضایت از زندگی، مجله روانشناسی دین، سال ۳، شماره ۳، صفحات ۳۹-۵۲.

ابویی مهریزی، سجاد. (۱۳۹۹). بررسی رابطه‌ی بین استقلال عاطفی و عملکرد تحصیلی در بین دانش آموزان دوره‌ی متوسطه دوم شهر یزد، دومین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پژوهش، تهران.

امینی، مرضیه، شهندی بیلاق، منیجه، حاجی یخچالی، علیرضا (۱۳۹۹). رابطه علی سرمایه روانشناختی با بهزیستی روانشناختی و عملکرد تحصیلی با میانجیگری سرمایه اجتماعی، پژوهشنامه روانشناسی مثبت، شماره ۲، شماره پیاپی ۲۲، دوره ۶: صفحات ۱-۱۶.

ایرجی راد، ارسلان، ملکزاده نصرآبادی، الهه. (۱۳۹۶). بررسی تاثیر سرمایه روانشناختی با میانجیگری انگیزه پیشرفت بر خلاقیت دانشجویان. ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی، شماره ۶، دوره ۴: صفحات ۵۱-۷۰.

بهادری خسروشاهی، جعفر، هاشمی نصرت آباد، تورج، باباپور، خیرالدین جلیل. (۱۳۹۱) رابطه سرمایه روانشناختی با سرمایه اجتماعی دانشجویان دانشگاه تبریز، پژوهش و سلامت، شماره ۱، دوره ۲: صفحات ۶۳-۷۱.

جوادی، رحم خدا، پرو، درا. (۱۳۸۷) رابطه هوش هیجانی و تاب آوری در دانشجویان دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، اعتیاد پژوهی، سال ۲، شماره ۸، صفحات ۶۹-۸۱.

خادمی، ملوک، کاخدایی، محبوبه السادات. (۱۳۹۴) تأثیر خوشبینی آموخته شده بر انگیزش پیشرفت و تاب آوری تحصیلی نوجوانان دختر، پژوهشنامه روانشناسی مثبت، شماره ۲، دوره ۱: صفحات ۶۵-۸۰.

دریانورده، فاطمه، دریانورده، صدیقه. (۱۴۰۱) پیش‌بینی استقلال عاطفی بر اساس جو عاطفی خانواده و سازگاری اجتماعی در نوجوانان شهر شیراز، هشتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران، تهران.

زارعی، سلمان. (۱۴۰۱). نقش واسطه‌ای حمایت اجتماعی ادراک شده و تاب آوری روانشناختی در رابطه بین قدردانی و نشانگان افسردگی در پرستاران. فصلنامه پژوهش‌های کاربردی روانشناختی، شماره ۲، دوره ۱۳: صفحات ۱۷۵-۱۹۱.

سامانی، سیامک. (۱۳۸۱). مدل علی برای همبستگی خانوادگی، استقلال عاطفی و سازگاری، پایان‌نامه دکتری، دانشگاه شیراز.

سامانی، سیامک، رضویه، اصغر. (۱۳۸۶) رابطه همبستگی خانوادگی و استقلال عاطفی با مشکلات عاطفی، پژوهش در سلامت روانشناختی، شماره ۱، دوره ۱: صفحات ۳۰-۳۷.

شریف‌پور شیرازی، آرمیتا، قادری، زهرا. (۱۴۰۱). پیش‌بینی عملکرد خانواده بر اساس شفقت به خود و سرمایه روانشناختی در زنان متاهل شیراز. فصلنامه علمی-پژوهشی زن و جامعه. شماره ۵۰، دوره ۱۳: صفحات ۹۹-۱۵۰.

صرامی فروشانی، غلامرضا، آخوندی، نیلا، علیپور، احمد، اعراب شیبانی، خدیجه. (۱۳۹۳) اعتباریابی و بررسی ساختار عاملی پرسشنامه سرمایه روانی در کارشناسان شرکت ایران خودرو دیزل، مطالعات روانشناختی، شماره ۳، دوره ۱۰: صفحات ۹۵-۱۰۹.

طائری، نوشین، هومن، فرزانه. (۱۴۰۰). پیش‌بینی بهزیستی روانشناختی بر اساس انسجام خانواده و استقلال عاطفی در نوجوانان شهر شیراز، پنجمین کنفرانس ملی روانشناسی (علم زندگی)، شیراز.

طهماسبی‌پور، نجف، نصری، صادق، زارع بنادکوکی، فاطمه. (۱۴۰۲) ارتباط فرسودگی شغلی براساس بخشش و قدردانی معلمان دوره ابتدایی شهر تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۱۳۹۸، اولین کنفرانس بین‌المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه، بابل.

عطاری، بهنائز، منیرپور، نادر، ضرغام حاجی، مجید. (۱۳۹۹). نقش قدردانی بر شادکامی با میانجیگری پذیرش خود و بخشش در سالمدان. پژوهشنامه روانشناسی مثبت، شماره ۱، دوره ۶: صفحات ۶۷-۸۲.

علیزاده، زهرا، مکبر، مژده‌السادات. (۱۴۰۱). بررسی رابطه سرمایه روانشناختی و سبک‌های دلبستگی با ذهن‌آگاهی در دانشجویان، هفتمین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در مدیریت، روانشناسی و آموزش و پرورش، تهران.

فرزادی، فاطمه، بهروزی، ناصر، مرادی، احمد. (۱۳۹۸). رابطه علی قدردانی و بهزیستی ادراک شده نوجوانان در مدرسه؛ میانجی گری رضایت از نیازهای روانشناختی بنیادی (خودنمختاری، شایستگی و ارتباط) و رفتار اجتماعی، دو فصلنامه پژوهش های آموزش و یادگیری، سال ۱۶، شماره ۲، صفحات ۱۱۲.

فلاح زاده روشن، معصومه، غلامپور نقارچی، فاطمه. (۱۴۰۱). پیش بینی اضطراب ناشی از کرونا بر اساس احساس تنهایی، استقلال عاطفی و ابراز وجود در دانش آموزان دختر مقطع متوسطه، دهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی

قرمانی، امیر، عابدی جزی، مریم (۱۳۹۶). اثربخشی آموزش مبتنی بر قدردانی بر معنای زندگی مادران کودکان ناشنوای، مجله مطالعات ناتوانی، شماره ۱۰۸، دوره ۷: صفحات ۸۱-۸۷.

قرمانی، امیر (۱۳۸۹). اثربخشی آموزشی قدردانی بر امید، تاب آوری، خوش بینی و شادکامی نوجوانان شاهد و ایثارگر و نوجوانان غیر شاهد و ایثارگر. رساله دکتری، دانشگاه اصفهان.

قرمانی، امیر، کجباف، محمد باقر، عریضی، حمید رضا، امیری، شعله. (۱۳۸۸). بررسی روابطی و پایایی پرسشنامه قدردانی در دانش آموزان دبیرستانی، فصلنامه پژوهش در سلامت روانشناختی، شماره ۱، دوره ۳: صفحات ۷۷-۸۶.

کشاورز سرفین، مریم. (۱۳۹۰). بررسی رابطه قدردانی و سبک های مقابله با استرس در میان دانشجویان دانشگاه های سراسری تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه الزهرا.

مرتضوی، معصومه، سید قندي، مرضييه سادات، علی ميرزايي، معصومه، فلاحي، سارا. (۱۴۰۰). اثربخشی روانشناسی مثبت نگر بر استقلال عاطفی و شادکامی نوجوانان بی سرپرست و بدسرپرست، مطالعات ناتوانی، شماره ۱، دوره ۱۱: صفحات ۱-۳۷.

مرrog، مينا. (۱۴۰۰). اثربخشی مداخله آموزشی مبتنی بر رویکرد روایت درمانی بر اضطراب بیماری کرونای، تنظیم شناختی هیجان و قدردانی در زنان ایرانی در دوران شیوع کووید-۱۹، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه الزهرا.

موسوي مقدم، سيد رحمت الله، کوچکي، زهرا، فرضي، مهناز. (۱۴۰۰). بررسی الگوی رابطه ای سرمایه ای روانشناختی، معنیوت و بهزیستی روانشناختی در دانشجویان. مطالعات اسلامی در حوزه سلامت، شماره ۴، دوره ۵: صفحات ۴۹-۵۸.

مهندی نیا، لیلا، جلالی، ابراهیم. (۱۴۰۱). مطالعه مهارت قدردانی و تکریم بر مهارت اجتماعی و ایفای نقش مثبت در روابط بین فردی (موردمطالعه: نوجوانان شهر اهواز)، سومین کنفرانس ملی علوم انسانی و توسعه، شیراز.

نادری، سکینه، مرادی، بیان، افرا، ثریا. (۱۴۰۲). پیش بینی تعهد سازمانی معلم ان ابتدایی بر اساس سرمایه ای روانشناختی و بهزیستی ذهنی، اولین همایش ملی آموزش و پرورش؛ ارتقای بهره وری، چالش ها، راهبردها و راهکارها، تهران.

يوسفی، مریم، پرویز، کوروش. (۱۴۰۱). بررسی رابطه قدردانی و شادکامی با بهزیستی روانشناختی با توجه به نقش میانجی گری اميد به زندگی، هشتمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی.

Bernardo, A. B. I., Mendoza, N. B. (2021) Measuring hope during the COVID-19 outbreak in the Philippines: development and validation of the state locus-of-Hope scale short form in Filipino, Current Psychology, 40, 5698-5707.

Beyers W, & Goossens L. (1999). Emotional autonomy, psychosocial adjustment and parenting: interactions, moderating and mediating effects. Journal of Adolescence, 22 (6): 753-769.

- Bono, G, McCullough, M. E. (2006). Positive responses to benefit and harm: Bringing forgive-ness and gratitude into cognitive psychotherapy. *Journal of Cognitive Psychotherapy*, 20 (2), 147-158.
- Emmons, R. A. (2008). Gratitude, subjective well-being, and the brain. In M. Eid & R. J. Larson (Eds), *The Science of Subjective Well-Being*. New York: Guilford Press
- Emmons, R. A. (2004). The psychology of gratitude: An introduction. In R. A. Emmons & M. E. McCullough (Eds.), *The psychology of gratitude* (pp. 3-18). New York: Oxford University Press.
- Emmons, R. A., & McCullough, M. E. (2003). Counting blessings versus burdens: an experimental investigation of gratitude and subjective well-being in daily life. *Journal of Personality and Social Psychology*, 84, 377-389.
- Fredrickson, B. L. (2004). Gratitude, like other positive emotions, broadens and builds. In R. A. Emmons, & M. E. McCullough (Eds.), *The psychology of gratitude* (pp. 145-166). New York: Oxford University Press.
- Froh, J. J., Yurkewicz, C., & Kashdan, T. B. (2009). Gratitude and subjective well-being in early adolescence: Examining gender differences. *Journal of Adolescence*, 32(3), 633-650.
- Garber J, Little SA. (2001) Emotional Autonomy and Adolescent Adjustment. *Journal of Adolescent Research*. 16(4): 355-371.
- Kirmani, M. N. (2015). Gratitude, forgiveness and subjective-well-being among college going students. *International Journal of Public Mental Health and Neurosciences*, 2 (2), 1-10.
- Luthans, F. & Yousef, C.M. (2007). Emerging positive organizational behavior. *Journal of management*, 33, 321-349.
- McCullough, M. E., Emmons, R. A., & Tsang, J. (2002). The grateful disposition: A conceptual and empirical topography. *Journal of Personality and Social Psychology*, 82(1), 112-127.
- Najarian, Zakiye, Badri Gargari, Rahim. (2021). The effect of optimism and trait gratitude on student's resilience: the mediating role of gratitude toward god. *Journal of Research on Religion and Health*, 7(3), 22-34.
- Ryan, R. M., & Lynch, J. H. (1989). Emotional autonomy versus detachment: revisiting the vicissitudes of adolescence and young adulthood. *Child Development*, 60(2), 340-356.
- Steinberg, L., & Silverberg, S. (1986). The Vicissitudes of Autonomy in Early Adolescence. *Child Development*, 57(4), 841-851.
- Snyder, C. R., & Lopez, S. J. (2007). Positive psychology: The scientific and practical explorations of human strengths. Thousand Oaks, Calif: SAGE Publications.
- Watkins, P. C., Uhder, J., Pichinevskiy, S. (2015). Grateful recounting enhances subjective well-being: The importance of grateful processing. *The Journal of Positive Psychology*, 10(2), 91-98.